

# EMLÉKEZÉS

RÉSZLETEK HORVÁTH JÁNOS ÉS PAIS DEZSŐ LEVELEZÉSÉBŐL

„A Horváth Jánossal társalkodó Pais Dezső, avagy tükörcserepek egy ötvennégy esztendőös együttlét emlékeiből” -- ezt a címet viselte az a megemlékezés, mely „a nyolcvan esztendő okából” /Pais, Ősv. 73/ hangzott el és jelent meg 1958-ban /MNyTK. 99. sz. 23--9/. Az itt következő levelek e barátság újabb tükörcserepeit mutatják be -- immár a száz esztendő okából.

Tekintetes

Pais Dezső tanár úrnak

Zalaegerszeg

Kedves Barátom!

Többen egy Magyar Irodalomtörténeti Társaság alapítását tervezgetjük, mely a jövő év elején alakulna meg hivatalosan s ha erőnk engedi, ugyanakkor már folyóiratot is indítana meg. Légy szíves, közöld velem, vajon helyesled-e a fölvetett eszmét, s számíthatunk-e részvételedre?

Velem közlendő nyilatkozatod semmire sem kötelez. Célunk egyelőre csak az, hogy vagy 50-100 kollegánk helyeslésére támaszkodva ajánlhassuk fel a mozgalom nyilvános megindítását valamely tekintélyes tudósunknak. Épp ezért köszönettel venném, ha azoknak a nevének is közölnéd velem, kikre, ismerőseid közül, még számíthatnánk, vagy kiknek helyesléséről tudomást szerezhettél.

Eddig a következőknek van tudomásuk a dolgról:  
Ady Lajos, Bán Aladár, Baross Gyula, Barthos Kálmán, Dittrich  
Vilmos, Császár Elemér, Gulyás Pál, Imre Sándor, Karl Lajos,  
Kéki Lajos, Laczkó Géza, Pintér Jenő, Ravasz Árpád, Schindler  
Gyula, Szinnyi Ferenc, Várdai Béla, Voinovich Géza.

Szíves üdvözlettel

Budapest, I, Ménesi-út 11/13

1911. ápr. 26.

Horvát János

Nagys.

Pais Dezső

tanár úrnak.

Zalaegerszeg.

[1914. aug. 24.]

Köszönöm érdeklődésedet. Már az első, részleges mozgósítással bevonultam. Egyelőre címem: Debrecen 3. népfelk. gyalogezred, 2. pótszázad. Ha máshová mennénk, értesítlek, hogy legalább te írhasz nekem. Én csak rövid, plajbászos leveleket írhatok, bár most már nincs annyi dolgom, mint korábban. Tár-saság, folyóirat szünetel. Ödv!

Horváth János

Ngs. Pais Dezső

tanár úrnak

Czepléd

Főgimnázium

1916. I/7.

Kedves Barátom! A dec. 30.-i leveledben említett elfordulásról szó sem lehet. Irtam is; igaz, hogy jó rég; de meg katona embertől a nem-írást nem szabad benne rejő okora visszavezetni.

A körülmények, barátom, a „környülállások”, itt a szó valódi értelmében fontos befolyást gyakorolnak az egyéni elhatározásra. Hál' Istennek, jól vagyok, bár Montenegróban. Tudnék jobbat is. Szabadság reményével több ízben, csak a napokban is, kecsegtettek, mindannyiszor megcsalódtam: „Csak maradj magadnak” -- most már nem várok semmit. Megyek beljebb a hegyek közé. Ma még fedél alatt vagyok, holnap talán már kint leszek. Isten veled! Többi barátainknak is üdv! Szerető barátod

Horváth János

Svastits Géza, kinek apja Zalaegerszegen volt régebben járásbíró, most századomnál van, hadapród.

Dr. Horváth János

fhdgy

3. npfk. gy.e.

I. zlj.

Táb.p. 151.

Nagys. Pais Dezső

főgimn. tanár úrnak

Czegléd

[1917.] II/19.

Kedves Barátom! Köszönöm, hogy olyan hangulatban is megemlékez-  
tél rólam. Sajnos, nem lehet egyszerűen annyit mondani, hogy  
„Hadd forogjon keserű levében”, mert mi is forgunk benne, vagy  
mi vagyunk a keserű, amiben forog. De azért Vörösmartyt egyéb-  
ként is ajánlom. A világháborúnak ő a legnagyobb költője /1.  
utolsó verseit/; tán még Gyóninál is nagyobb /?!/. De a korábbi  
versei közt is van idevágó /Az emberek/. „Mennek alá víg, bús,  
balga, mogorva vegyest.” „Nincsen remény!” Hogy Kölcsey azt ka-  
kasviadalnak mondja: keserű humor; de egy még olyanabb kakas-  
viadalt végigcsinálni, még keserűbb humor. Sőt nem is humor:

„Nem marad Komos velem, Sem a szende műzsák, Csak a humor nélküli Puszta nyomorúság.” Lélekben ünneplem ez utóbbi sorok szerzőjét.

Ödv! Szerető barátod

Horváth

Dr. Horváth János fhgy.

3. népfk. gy.e. I. zlj.

T. p. 227.

Ngs.

Pais Dezső

főgimn. tanár úrnak

Czegléd.

Bpest V/10. [1917.]

Kedves Barátom! E hét eleje óta civilben vagyok, tanítok, jövök-megyek, házasodni készülök. Szóval: fel vagyok mentve.

Ödv!

Horváth János

Nagyságos

Pais Dezső tanár úrnak.

/Főgimnázium/

Czegléd.

Bp. 1918. VI/11.

Kedves Barátom! Nem tudom, megköszöntem-e múltkori, az akadémia magasan előkelő borítékában küldött jó kívánataidat. Bizonyos, hogy napokon át igen erősen akartam megköszönni. Akaratot a gyarló ember sokszor összevét a cselekvéssel. Lehet, hogy velem is ez történt meg, s ezért most megköszönöm.

Mindez azonban csak a jóakarát kaptázása /= captatio benevolentiae/. Kérlek u.i. egy nagy szivességre. Kardos Aladárnak jelent meg egy értekezése Az apostolról a ti főgimnáziumodban.

ziumotok 1904/5-i Értesítőjében. Ha ezt az Értesítőt nekem meg tudnád küldeni, nagyon hálás lennék érte. -- Petőfim „erős, vastag gyermek” kezd lenni; félek, hogy az olvasók nem szívesen dajkálандják. Olykor Kemény Zsigmondi súlyoskodással vágyom belefeküdni, de valószínű, hogy csak nehézkessége jutott osztályrészemül. Kemény, Salamon, Gyulai, Péterfy: dicső dolog volna méltóképen folytatni a sorozatot. De inkább itt szenvedjek kudarcot, semhogy utódaikat folytassam.

Ödv!

Horváth János

Nagyságos

Dr. Pais Dezső  
tanár úrnak

Budapest

I. Ménesi-út 11--13.

Reintal, 1926, júl. 4.

Kedves Barátom! A pénzt megkaptam, szíves fáradozásodat igen hálásan köszönöm. Most már csak lenne legalább jó idő, hogy költethetném. De mióta itt vagyunk, alig tudunk kimozdulni, úgy zuhog az eső. Kénytelen vagyok dolgozni, vagy legalább is úgy tenni, mintha dolgoznám valamit.

Bezzeg dolgozol te Isten igazában! Legalább arra következtetek „teljes krach Anonymusban!” című felkiáltásodból. Egyéb-ként lehetnél ezen a ponton kissé világosabb is, mert így még meg talállok ijedni. Ismerve természetedet, mégis azt kell hinned, hogy a „teljes krach” teljes sikert jelent, vagyis kész Anonymus-térképet. Ha készen vagy vele, pihenj utána egy nagyot, vagy pedig térj vissza átmenetileg a modern irodalomtörténet-hez és írd meg hamarosan „Kemény Zsigmond esztetikája” c. művedet, hogy én csak kiírhasam a javát. Munkámnak mindjárt a kezdetén befagytam; már is kiderült, hogy igen fontos könyveket nem hoztam magammal. A te „doktori disszertációd” azonban nálam van, abból puskázhatok egyetmást.

A múlt pénteken „összejöttetek”-e? Üdv az ismerősöknek!  
Remélem, időnként felderítesz egy-egy jó kedélyű levél-  
lel. Üdv!

Horváth János

Nagyságos  
Dr. Pais Dezső tanár úrnak

Budapest  
I. Ménesi-út 11/13.  
Eötvös-Kollégium.

Reinthal, 1927. júl 13.

KB! Köszönet két rendbeli lapodért. Szíves üdvözlét a magasla-  
ti kirándulóknak, kik nem tagadák meg aláírásukat, mint amaz  
önhitt latinisták. Szépészeti haladásodat örömmel értem. De  
azért a magántanárságról se feledkezzél meg. Szép fiú is le-  
het magántanár! -- Dolgaimmal körülbelül úgy haladok, mint te  
az ómagyar olvasó könyvvel: bennem is van egy Jakab: retardáló  
motívum, mint szegény Riedl mondaná, kivel most egészen tele  
vagyok, mert egy hozzá egészen méltatlan emlékbeszédet írnék  
róla, ... ha tudnék. Többet sohase vállalok effélet. Irnám,  
de nem tudom, s e miatt nem írom azt, amit esetleg tudnék.  
Voggenreiter ily körülmények közt nem kap kéziratot. -- Ber-  
linből rossz híreket kapok! Világ korrektoraik egyesüljetek!

Üdv!

Én.

Carissimo Amico Vicino

Desiderio Clypeo

Desiro - souhaito - optoque  
permultas felices dies natales

vi et sanitate pereundas

una cum via

mores meliores

definitivamque abstinentiam

ab practica moderna

quam iuvat

calumniare audacter

pauperrimum octogenarium

debilem innocentemque

eheu veteranum.

Calidis cum salutationibus

Joh.

infra habitans.

Bp. 1944. jún. 24.

Kedves Barátom!

Háromezer bocsánat, hogy csak most hatok vissza lapodra, legalább is írásban, mert hiszen üzenetben Juliska hírt hozott-vitt egymásunkról. De hát, kérlek, én még-még mindig üzemben vagyok. Nem éppen zavartalan és eredményes ez az üzem, de a szó etimológiájának megfelelően én mindenesetre üzve vagyok. A héten volt pl. 2 doktorátus, a jövő kedden meg lesz 3. Persze a szóbeli nem nagyon viseli meg az embert, de amíg „nyomészeti” /!!!/ dolgozatokat nyélbe üttem, -- most keddre kettő esedékes, de úgy, hogy meg is jelenjen! -- addig nem éppen ünnep a világ, ha egyébként az is volna. Azonkívül szerkesztettem és most korigálólok egy 6 éves MNy.-et, sőt két jeldús

cikket is követtem el benne. Azt hiszem, érdekelni fognak, noha még mindig nem a szederfa elsőbbségét döntöm el bennük. -- Különbén megvolnék, úgy, ahogy. Aránylag még mindig bírom erkölcsi szusszal. Pedig bizony süvítő esetek csapkodják körül az embert. -- Gondolok legelsőben Nikita ügyére. Mondta, hogy nem éppen a legemelkedettebb hangulatban írtál neki. Jobb erről azonban hallgatni. Ők különben, különösen Nikita, meglehetősen nyugodtan néznek szembe azzal, ami rájuk már rászakadt. Talán már tudod, hogy az akadémiai könyvtárba osztatja be magát, ahol János bátyánk, -- aki a héten Pesten tartózkodott, -- nagy szívességgel és barátsággal fogadja!

Nagy Józsi írta, hogy látogatóban volt Nálatok. Az ő levélből tudom, hogy ott is volt lövöldözés, -- de csak annyiban maradjon! Juliska tájékoztatásából örömmel hallottam, hogy küllemileg, kosztolásiilag jól érvényesültök Káptalanban. Remélem, így is folytatódik. Enni én is eszem, sőt néha többkeveset iszom is. Cegléden most két hete fordultam meg, miután a közelben Szolnokkal olyan keményen elbántak. Kari most ott van a szőlőben szabadságon. Én a jövő hónap elején készülök vagy 10 napos egerszegi tartózkodásra, s ez -- reméljük! -- üdülés is lesz. -- Ugyan, ki tudja, mi lesz addig!

Az időm javarészét a C/-ben töltöm. Ott is dolgozom olyant, amit lehet; és ott is elégítem ki társalkodási hajlamaimat és igényeimet a vizsgáló kereteiben. Itthon, ahol most este 10-kor ez a levél kel, erősen magamra vagyok, mert a szomszéd Vis-Meyerék sincsenek hetek óta jelen, hanem Tóni bácsi Pincehelyen angyalokat alkot, neje meg Tihanyban az unokáit szabályozza. Zoltán néha zavarosan telefonál, hogy találkozni akar, s a megállapodás után híre-hamva sincs, Nyergesre tűnik. Gyula mester -- úgy tudom -- nincs Pesten. Az [...] felesége válságosan van.

Arra kérlek, ne várj olyan soká a válasszal, mint ahogy ez a levél elkövetkezett!

A Hölgyeknek kézcsók, Neked legmelegebb üdvözet stb.

Szederpártitól

Dr. Horváth János  
egyetemi tanár úrnak

Káptalanfüred 39. sz.  
Veszprém m.

Bp. 1951. júl. 18.

Kedves Barátom! Az ÓmOlv. megjelenési éve 1929. /Nonum prematur .../ A Sanyi ügyéből, sajnos, aligha tudok valami jót kihozni. -- A „vakáció” kitűnően alakul. Mint „nem szerkesztő” összeállítottam egy 7 íves MNy.-et. Egy fél órája veszem össze a Nytud. Kézikönyve ügyében egy valakivel, aki több mint féléves huzavona után hirtelen sürgeti B. Benő két dolgozatának a megszerkesztését. X + Y ülés, értekezlet, tanterv, tematika stb. stb. Rendkívül üde vagyok, s az üdeséget a temperatura is fokozza.

A megfelelő köszöntéssel vagyok

Fenti

Dr. Horváth János  
akadémikus, egyetemi tanár

Káptalanfüred 39.  
Veszprém megye

Bp. 1953. szept. 15.

Kedves Barátom!

Legutóbbi lapodra azért válaszolok némi haladékkal, mivel a lakásmentesítés dolgában szerettem volna valami foghatósabbat írni. Érintkezésbe léptem Németh Gyulával. Őtőle tegnap kaptam hírt, hogy nyomatékosan kérte a közbelépésre Osztrovszkit, aki -- saját tapasztalatom szerint is -- ilyenekben is igen megértőnek szokott mutatkozni. A kérdést, hogy ne legyen kérdés, én is mindenesetre napirenden tartom, mivel szerfölött nevetségesnek tekintem, hogy Horváth Jánosnak, már mint Neked nem éppen kedved szerint nyaralnod, sőt őszelned kell lakóri szerepben.

Az előző lapodon jelzett verstani dolgozatnak igen örvendek mint a MNy. egyik szenvedő szerkesztője Bankó Lórival együtt. A sok marhaság és disznóság miatt ő már jobban dühöng, mint én. A mai választmányi ülésen fogunk kirohanni. Jó volna, ha a cikkelyt úgy két héten belül megkaphatnók a következő szám számára.

Én különben szeptember 15-től december 15-ig „alkotó” szabadságon vagyok. Az alkotásnak valószínűleg az lesz az eredménye, hogy a folytonos dühöngések miatt megüt a guta vagy felakasztom magamat. Napról napra olyan kellemetességek merülnek fel, hogy pl. az Új Épületben, a piaristáknál, úgy ahogy berendezkedvén tegnap tudtomon kívül elragadták 5 szekrényünket. Azután az üléseken kívül viták, programmok, lektorálások stb., a legközelebbi két hétre legalább 15. Így alkotunk mi!

Pénteken összejöttünk. Nikita nem volt most jelen. Domokos a Nagyszótárhoz tendál, remélem, sikerrel. A Zs. ügyében is megpróbálunk most valamit lendíteni. -- Mikešy Sanyi megjött. Vele is kell valamit csinálni. Elég jól van.

Ha nem muszáj, nagyon ne húzd ki a távollétedet. Nem hiszem, hogy ebben az eléggé őszreforduló időben különösen jót tenne az egészségeteknek.

Kézcsókot küldök, Neked pedig meleg köszöntést.

Fenti, ill. Kinti

Feladó: Pais Dezső  
Budapest XI.  
Kosztolányi tér 12.

Dr. Horváth János  
egyetemi tanár, akadémikus  
úrnak

Káptalanfüred 39.  
Veszprém megye

Cegléd 1955. július 30.

Kedves Barátom!

Valószínűleg némileg csodálkoztál, hogy lapjaidra és leveleidre még mindig nem hatottam vissza. Részben időm, részben idegem nem volt az íráshoz.

Amióta elváltunk, több eléggé fokozott mértékű marhaság és disznóság hozott ki, sőt tartott kint a sodromból. Ezek különféle területekről, de leginkább az egyetem felől jöttek össze. Azonban volt köztük, amely a Te VVK.-eiddel is kapcsolatban van.

Ez a következő: Vártam, hogy mint „szerkesztő” megkapom a hasábkorrektúrát. Ehelyett jött a Te értesítésed, hogy az imprimált tördelt levonatot elküldted. Miután ezt a két hete múlt péntekig sem juttatták el hozzám, telefonáltattam, hogy mi van a kiadvánnyal, amihez mégis van valami közöm. Akkor kiderült, hogy az utolsó ív híján ki van nyomva, anélkül hogy én valamit is láttam volna belőle. Gondolhatod, hogy ez mennyire felemelően hatott rám. Majd szóban beszámolok. Itt csak röviden: nem járultam hozzá a kiadvány terjesztéséhez, hanem az újra nyomását kívántam. A Kiadónak -- úgy látszik -- több szereve /s: szarva/ működött közre a dolog elfuserálásában. Egyik következmény az lett, hogy a tudománybéli szerzői nevek, amik a kézirat alapján kapitelchennel voltak szedendők, keverten így és antikvával alakultak. Azonban sok egyéb fogyatkozást is megállapítottam, amikor a kinyomott íveket átnéztem. Az új levonatot a hét elején néztem át, s így jöttem le néhány napra Ceglédre. Kedden megyek vissza Pestre, s akkor remélem, az újabb javítások ellenőrzése után imprimálhatom a kiadványt.

Itt vagyok tehát Cegléden, miután két éve nem mozdultam ki Pestről, -- és „pihenek”. Vad regények olvasásával némileg sikerült valahogy elterelni a figyelmemet az üdítő ügyektől, amelyekkel jó ideig meg voltam áldva és „esetleg” a jövőben is meg leszek áldva. Az egészségem különben megjárja -- küllemileg.

Pesten nem sok napot töltök, mivel felhatalmaztam Zsófi hugomat és Pista öcsémet, hogy amikor a jövő hét végén Egerre mennek, hurcoljanak magukkal.

A péntekiekből csak Del Trottyóval jöttem össze. Sándor és -- úgy látszik -- Domokos is nyaral. Meleg üdvözlét mindenkinek

„P. dictus Bos”-tól

Feladó: Pais Dezső  
Bp. XI. Kosztolányi tér 12.

Horváth János,  
egyetemi tanár akadémikus úrnak

Káptalanfüred 39.  
/Veszprém m./

Bp. 1958. júl. 28.

Kedves Barátom!

Többféle gátlásaim között is egyike a legerősebbeknek a levélírás, főképpen tollal, sőt töltőtollal.

Igen! töltőtoll és rádió. Ez iratot azért küldöm el espressóban, mivel fel akarom hívni némelyek figyelmét arra, hogy 30-án, szerdán délután 5 óra 20-kor a Petőfi-adón némi-nemű közvetítés leend, amelyben Valaki fog megfelelően és kellően szóban forogni. Remélem, ott hozzáférhető a hallgatását lehetővé tevő gépely. Jó műélvezetet hozzá!

A K. Gy.-féle cikket még nem láttam, mivel az illető sajtópéldányt Emike eddig nem szállította. A „Versritmusú ...”-t Márta feladta a kívánt címekre; egyszersmind köszöni a vele kapcsolatos felajánlásokat. Domokosnak még nem tudtam átnyújtani.

Béncor a Kruzsokot látogatja. Nikitával a Belvárosiban találkoztam. Ode.

Ellenben nagyon megdöbbenett szegény Farkas Gyula halála. Sajnálom, hogy elszakadtunk egymástól, s az érintkezést elég nehéz volt megújítani. Kár, hogy ennyire korán kiesett, mivel nehéz lesz őt bizonyos irányokban pótolni. De hát mit tegyünk? A forgó viszonságok során csak lefordulunk. -- Különben az utóbbi időben több elhalálozás érintett. Meghalt a szerencsétlen Hegedűs Lajos, a fonétikus. Meghalt Czeglédy Karcsi mamája is.

Én egyelőre élek. De hogyan? Nem éppen a legfennebben, főleg az időjárás buta voltából. Amellett eléggé dolgozom. Most egyéb kötetmeim félretolásaival az „Ősvallásunk nyelvi emlékeiből” című kötet megalakításába veszem bele. T.i. azt gondoltam, hogy az utóbbi jubiláris samánkodások együttes kibocsátásához hozzáfoglalom a korábbi, ilyen irányú megnyilatkozásaimat /Agyafúrt; áld -- átkoz; túrul; stb./ . Azonban rájöttem, hogy ezeket fel lehet és fel kell frissíteni, ki kell egészíteni. Így különösen az állati neveken pizmogtam el, nem egész haszontalanul talán.

De most több napra mindent félre kell tennem. Benkő Lóri elrendelte, hogy MNy. szerkesztése következik. Úgy tűnik, nem lesz mindenben egész épületes művelet, kivéve az „Úgy tűnik”.

Sajnos, a szünet fenyegetően úgy tűnik, sőt szűnik. Augusztus 8--10. táján fatornyos, göcsörtös és szedres hazámat szándéksom viszontlátni 4-5 nap erejéig.

Tegnap együtt vacsoráztam Bóka Mesterrel. Szóba került, hogy Szomor örökös ura Téged nagyrabecsült és külön kedvelt. Egyébként érdekes, hogy ő mátészalkai születésűnek szerepeltette magát, és büszke volt arra, hogy nem Weisz volt, hanem Schesinger.

Most akartam Sz. Dezső druszám révén költői szférákba lendülni, azonban nem a Táltos jött, hanem a Márta, hogy postára tegye e levelet, engem pedig Emike társaságában elvigyen a Szabadság-moziba a „Sveik” c. film második részének megtekintésére.

Meleg üdvözlét

a Fenti Samántól,

aki Tosu volt.

Tisztelettel üdvözlöm a Professor Urat, kézcsókom küldöm a  
néninek.

Rónaszegi Márta

\* \* \*

### Jegyzetek

A fönti levelek Horváth János hagyatékában maradtak fenn; a tőle származó darabok a Pais család jóvoltából kerültek vissza ugyanoda. Horváth Jánosnak mintegy 50, Pais Dezsőnek 12 levelét és lapját őrzi ez a hagyaték. Az előbbieket nagy többsége az 1910-es, 1920-as évekből való; az utóbbiak jórésze az 1950-es évekből. Ezt a tényt tükrözi a válogatás is. -- Itt mondok köszönetet Schmidt Gyulánénak, aki -- mint Pais Dezső írásának legavatottabb ismerője -- a tőle származó levelek átiratát ellenőrizte. A közlés mindenben követi az eredetit. A szögletes zárójel arra utal, hogy a dátum /vagy annak így feltüntetett része/ csak a postai bélyegző alapján állapítható meg. A [...] jelzés -- egy-két esetben -- homályos olvasatú szót helyettesít. Az alábbi jegyzetek a legszükségesebb tudnivalókra korlátozódnak; sorrendjük megegyezik a levelekével.

1917. II. 19.: Vö. Kölcsey: Vanitatum Vanitas és Arany János: En philosophe.

1927. júl. 13.: Vö. Horváth János, A középkori magyar vers ritmusa. Berlin, 1928. Ludwig Vögenreiter Verlag.

1959. III. 19.: Horváth János ceruzás fogalmazványa alapján.

1944. jún. 24.: Nikita: Szabó Miklós, az Eötvös Kollégium volt igazgatója. -- János bátyánk: Melich János. -- Nagy József: Nagy J. Béla. -- Gyula mester: Szekfű Gyula.

1951. júl. 18.: Nonum prematur: idézet Horatius „Ars poetica”-jából. -- B. Benő: Bárczi Géza. -- Fenti: Horváth János földszinten lakott, Pais Dezső viszont a szomszéd ház III. emeletén.

1953. szept. 15.: Domokos: Gyallay Domokos. -- A. Zs.: Alszeghy Zsolt.

1955. júl. 30.: VVK.: Horváth János, Vitás verstani kérdések: NytudÉrt. 7. sz. -- Del Trottyó: Trócsányi Zoltán. -- Sándor [mindig így]: Eckhardt Sándor.

1958. júl. 28.: A rádióban a 80 éves Horváth Jánost köszöntötte Bóka László és Pais Dezső, l. MNyTK. 99. sz. -- „Úgy tűnik”: Horváth János dolgozata /MNy. LIV, 416--24/.

KOROMPAY KLÁRA

*Tekintés*

*Pais Dezső tanai emléke.*

*Lalaeqerney*

---